

1097

U.S. 27

G. 267.

1325

1/

2/

3/

4/

5/

6/

7/

8/

9/

10/

11/

12/

13/

13/

15/

15/

MISCELLANEA.

- 1/ Rzyszczewski Adam, Głos do cnotliwych Polaków w sta-
nach zgromadzonych dnia 17. września r. 1790. - Str. 8. - *E_{XXVI} Str. 524*
- 2/ Rozbicie okrętu, wiersz z franc. - K nlb. 2. - *E_{XXVI} Str. 507*
- 3/ /Katarzyna II/, Głos muzy do orłów, wiersz w dzień i-
mienin. - K nlb. 2. - *E_{XIX} Str. 178.*
- 4/ Respons Zygmunta na list Jana Sobieskiego, - Warszawa,
w druk. Wolney. - K nlb. 2. - *E_{XXVI} Str. 259.*
- 5/ Myśl wolnego Polaka z okoliczności sessyi seymowej
dnia 6. Oct. r. 1788. - K nlb. 2. - *E_{XXII} Str. 662.* ✓
- 6/ Dla POLAKÓW dzień pogodny. - Warszawa/1798 ?/, w druk.
Wolney. - K nlb. 2. - *E_{XXIV} 435.*
- 7/ /Tarnowski Jan/, Wiersz po ziednoczeniu ślubnym Jana
Tarnowskiego z Rozalią Czacką dnia 4. cz. erwca 1775. -
K nlb. 7. -
- 8/ Oda w dzień audyencyi Graffa Bułhakowa dnia 18.
września 1790 r. Warszawa 1790. - K nlb. 4. - *norme*
- 9/ Na herbowne zaszczyty Topora i Pomiana z okolicznoś-
ci małżeństwa Kajetana Ossolińskiego z Katarzyną
Grabieńską dnia 18. lutego 1789. - Przemyśl 1789, dru-
kiem Antoniego Matyaszowskiego. - K nlb. 4. - *norme E*
- 10/ Do Dyzny T. K nlb. 2. -
- ~~11/ Avant - Propos. - K nlb. 1. -~~
- ~~12/ Aux Polonais. /B.m.dr. i r./, K nlb. 6. - E_{XXIV} Str. 459. -~~
- 12/ Katarzyna II, Extrakt z Gazety Hamburskiej Nro: 109.
Kopia resposu na list Branickiej. - K nlb. 1. *E_{XIX} Str.*
174. -
- 13/ Chwalibóg Józef, Woiewództwo Krakowskie do swoich
posłów. - /B.m.dr. i r./, K nlb. 2. - *E_{XIV} Str. 233.*
- 14/ Reflexions relatives au commerce de la Pologne, 1791.
K nlb. 4. - *E_{XXVI} Str. 153.*
- 15/ Heyking Wilhelm Alexander, Uwagi obojętnego ziemianina
na nad mową Czartoryskiego na radzie r. 1763. - Str. 67. -
E_{XVIII} Str. 184. - 185 *W-w*

16/ Lubomirski Antoni, Oyczyznę kochająca, prawa czcąca,
Królowi zyczliwa Wierna RADA? - K nłb. 17. - 1763. - E^{XXI}
Str. 458. -

17/ Hennig Friedrich Ernst v., Rede bei der im Namen
Stanislai Augusti Überreichung der Büste Hevelii
den 3. Nov. 1790. - Danzig 1790, gedruckt mit Müller-
schen Schriften. - Str. 11. - E^{XVIII} Str. 99. -

a,
XI

25198

DO CNOTLIWYCH POLAKÓW
G Ł O S
JASNE WIELMOZNEGO
A D A M A
RZYSZCZEWSKIEGO
KASZTELANA LUBACZEWSKIEGO.

w Stanach Zgromadzonych Dnia 17. Września R. 1790.

M I A N Y.

391056

71

NAYIASNIEYSZY KROLU PANIE MOY MIŁOŚCIWY!

Prześwietne Skonfederowane Rzeczypospolitey Stany!

Słuchając na dniu wczorayszym głosów już za Sukcesją, już przeciwko niey mównie powstających, gdy w nieukończoney tey materyi mówić zabieram się, dozwól Nayiasnieyszy Krolu, dozwolcie Prześwietne Skonfederowane Stany, bym przekładając moje przed Wami Uwagi, Waszych nierownie doskonalszych tym samym zasiegał; bym wyjaśniając pobudki moje, Waszym daleko wyższym zasilić się mógł światłem; bym mówiąc do Was podług przekonania moiego, przekonaniem Waszym własne prosił o pojęcie. A tak uszczęcając się z czucia wiernego Ojczyźnie moiey, poddawał pod Wasze przestronne zdania, ograniczony moym widok.

Uważałem we wszystkich owych głosach, iż stan Kwestyi dzisieyszey do trzech rozciąga się Punktów. *Pierwszy:* Czyli Uniwersał pytający Narodu o Sukcesją być może. *Drugi:* Gdyby Narod Elekcyi rzekł się, czyli to zręczenie się niestałoby się nowych dla Rzeczypospolitey nieprzyzwoitości y nieszczęść przyczyną. *Trzeci:* Co lepszym dla Narodowey Wolności, Sukcesya lub Elekcyja.

W tym

W tym ja, Najjaśniejsze Stany, trojakim widoku mówić zamysłam, w tym, jeśli przydłużey mówić muszę, ogromność materji niech mię przed Wami z tego usprawie. dliwi, a Wasza łaskawość, niech mi Waszey w słuchaniu cierpliwości użyczy.

Najjaśniejsze Stany! czy na Akt Konfederacyi (przy podpisaniu ktorey, nikt z nas podobno niemyślał, że mu bronić lub następować w tym Seymie na wolną przydzie Elekcyą) czy mowię na Akt Konfederacyi poglądam, czy dawne uważam Prawa, czy na Zasady do poprawy Rządu, już od nas przyjęte, niepewnością obciążoną zwrócę powiekę, wszędy wielkie do zastanowienia się nad tak ważną materją znajduię powody, zewsząd wielkie do mowienia o tym czerpię Prawo.

Jeżeli (jak tu dawniey słyszany był) Seym dzisiejszy ma już własne prawidła, które w Zasadach iednomyślnie przyjętych, za osnowę y fundament przyszey założył Konstytucyi; jeżeli te świętą już być mają dla nas, do postępowania w Projektach Rządowych skazuwką; jeżeli już nam niemi skrępowanym nie godzi się, Praw dawnych Kardynałnemi dla tego nazywać, że ie Seym Repninowski, Kraiowi słusznie nie miły, takimi nazwał. Niechże będzie wolno przynajmniey zastanowić się nad tym, czyli to, co w prawidłach tychże, jest już przez nas samych przyjętym, może być, lub nie, znowu przez nas samych w kwestyą na nowo podawanym?

Zwróćmy tylko oko, a uyrzemy, w pierwszym zaraz Artykule Zasad, obieranie Króla, między Prawa, y Władze Narodu właściwe, od nas samych umieszczonym. Uyrzemy daley, pod Artykulem o Seymie Gotowym, że ten w czasie ofierociałego Tronu, Seymy Konwokacyina ma zastępować, niewdając się w moc Seymom Elekcyjnym zachowaną. A zastanowiwszy się nad tym, cośmy już raz

Podh.

Bibl. Jag.
1056/57 KZ

141.

fami

(53)

fami wyrzekli; co Narod dbały o swe Przywileje, z rado-
ścią y Publicznym przyjął zaufaniem; zapytajmy siebie
famy, dla czego Zasady mocne być mają do obalenia
nawdawniejszych Praw Kardynałnych, lubo tam o tych
nie niema przeciwnie powiedzianym, a słabe y niedostate-
czne bycby miały do zapewnienia Wolney Królów Elek-
cyi, choć ta naywyraźniey jest niemi ostrzeżoną? Zapy-
tajmy daley, czyli na to bądź Prawa, bądź prawidła po-
wagą Prawa okryte stanowią, byśmy niemi Narod, by-
śmy niemi famy siebie zawodzić chcieli? Kto z nas bo-
wiem w owezas pomyślał, że obieranie Królów tak wy-
raźnie ostrzeżone, pod wątpliwosc znowu późniey poda-
nym będzie? gdy to ani z Praw dawnych, ani z famyhże
Zasad opisu, wątpliwym bydz już nie zdawało się, wąt-
pliwym już być niemogło? Kto pomyślał, że zatwier-
dziwszy Wolną Królów Elekcyą, znowu o Sukcesyą wspór-
wzyczynać, znowu o nią Narodu pytać mamy? Z iakiegoż
tytulu tę kwestyą, wszczęliśmy, z iakiego do Woiewodztw
odsylać ją będziemy? Jaka mocą przepisywać Regule Wo-
iewodztwom ku rozwiązaniu zapytania naszego służyć mo-
gąca, gdy tym samym indywidualnie każdego Prawo zno-
sić będziemy? Sąz Instrukcyę upoważniającę w tym Po-
słów swoich? Deputacya mogłaż y nad myśl Praw dawnych, y
nad myśl famyhże Zasad, Sukcesyą Tronu w Projektach Rzą-
dowych umieścić, umieszczoną Stanom podać, podaney
odesłania do Woiewodztw żądanie przez to wzbudzić? y
tak niewątpliwy Przywilej Narodu, w tym mocniejszą rzu-
cić wątpliwosc, iż ta stając się Prawem, ślad swoy na za-
wsze w Księdze Praw naszych umieściłaby? Możnaż na to
zeczwoić, niezniostszy pierwey Praw naysurowszych prze-
ciwko Sukcesyji? Nieuchyliwszy tylicznych za Elekcyą?
Nieobaliwszy famyhże Zasad? Uchylać ie zaś y znosić
mocenże być ma sam Uniwersał tu nam zaproponowany?

Uniwersał ten, pełen Historycznych, a zatym krytyce podległych wywodów, radzi Narodowi Sukcesyą Tronu, a radząc, tym samym niewątpliwą Elekcya, w wątpliwość podaje. Zamiast czystego tylko zapytania, całej mocy piora, całej dzielności stylu, całego rzeczy wyvodu, używa na ohydzenie Narodowi Elekcji. Wszystko w nim mówi za Sukcesyą, a mówiąc jednostronnie, czyż przeświadczyć o niestronności Narod zdola? Uniwersał ten, zakłada wszystkie Narodu klęski, przeszłe y przyszłe nawet, w samey tylko Elekcji, iak gdyby Narody Sukcesyą u siebie mające, ani Rewolucji, ani Woien, ani upadkow, y Ezystencyi swoiey utraty nigdy niedoznawały? Jak gdyby owe największe niegdys w Świecie Rzymskie Państwo, w czasach Wolności swoiey, a nie pod Następstwem udzielnych potym Panow, byt swoy choć tak ogromny straciło.

Dla czegoż Uniwersał ten, jeżeli rzetelnie do Narodu chciał mówić, wystawiając z iedney strony zakradzione w Elekcye nieprzyzwoitości, niewystawia zaraz z drugiey strony, strasznych zawsze na Wolność niebezpieczeństw Sukcesji? Dla czego, gdy nęcąc do Sukcesji Narod, przyrzeka, że ją iak najlepiej Prawami opisze, nie obiecuje obok, że y Elekcya, gdyby ją Narod potwierdził, równie, ile być można, urządzi, równie ją ustawami okryśł? Dla czego rozkazując, by per secreta vota po Woiewodztwach tę materyą decydowano, śmie przepisywać Seymowi teraznieyszemu same tylko vota w tey mierze głośnie, mimo Warunek Konfederacyi Aktu, którym głośnie Vota, w materyi Podatkowey, są tylko ostrzeżone.

Zawsze świątly, zawsze szanowany odemnie Poseł JW. Zaleski Trocki przy przechodzącym tutaj względem prorogacyi Seymu, do Woiewodztw Uniwersale, iasno y do przekonania powiedział: = że Seym ma moc stanowienia Prawa, dla Obywateli Narod składających, lecz nie iest władzy

władzy jego przepisywać Prawo Narodu właściwe. Ja dodam, iż niema nawet mocy pod wątpliwość one poddawać. Poddawałby zaś ie zapewne takowym Uniwersałem; więcey powiem, podkopywałby ie z gruntu, y do nieochybnego naginalby wywrotu.

Lecz pozwolmy tym czasem, że y wolno nam, y należy, takowe do Narodu uczynić zapytanie. Przyznać jednak każdy z nas musi, że skoro o to zapytamy się, iuż damy uczuć Narodowi, że Elekcyi niepochwalaiać, Sukcetsya choć tasite potwierdzamy, że ią życzymy Narodowi.

Taki więc proſty wniosek, ktory sobie Woiewodztwa uczynić mogą, gdyby ie skłonił naprzykład, do zrzeczenia się tey naypięknieyszey Prerogatywy, pytam, in favorem kogo zrzekać się iey mają? Jeżeli (iak tenże Uniwersał wymienia) że na Dom Elektora Saskiego, pytam znowu, czy mamy iuż z strony Iego takowe zapewnienie, że ten dar od nas, bez żadnych Kondycyi naszym opisom przeciwnych, łatwo przyimie? a że przyimie, czy możemy o tym z ufnością zapewnić Narod? Czy go nieludzimy tym tylko? Pytam daley, czy choćby ochocze Xiążęcia Saskiego przyięcie, nie stanie się nowych w Eoropie poruszeń przyczyną? Pytam wrescie, czyli niemaiąc następcy Pici Męskiej, gdyby Narod dla Corki Iego, przybrania, w czasie Męża ostrzegł sobie Prawo, nie wyszłoby to na iedno co Elekcyi nayburzliwsza?

Jeżeli by zaś Narod gołe miał tylko przysyłać zrzeczenie się, bez wymienienia Osoby lub Familii, niewystawiz przez to Tronu naszego na tym silnieyszą, naypierszych w Eoropie Mocarstw Konkurencyą? Bo gdy Obercze Berło nasze było zawsze dla Obcych iakowym, iakże następne byłoby nim barziety niemialo? Coż zatym? Oto rzuci się między Potężnych Sasiadów naszych nowa zaragow okoliczność, nowa pożaru Woiennego podmeta; każdy

z nich

z nich wpływu szukać do nas oddzielnie będzie; rozprzeże się
zatem tak potrzebna w Narodzie naszym jedność; Kray
na partye barziej niż przy Elekcyach rozerwanym zo-
stanie; każda z nich swego do Tronu popierać będzie Kan-
dydata; Domowa zatem, a od Zagranicznej zawsze nie-
bezpieczniejsza Woyna, rychło nas zaiąć y zniszczyć może;
w końcu ktorey, nie ten, ktoregoby Narod życzyć mógł
sobie, lecz ten, ktoremu albo broń szczęśliwsza posłuży-
łaby, albo ktoregoby zaspokoić czym potrzeba, do Tronu
naszego, mimo układy nasze y życzenia Narodu przedrze się.

A tak, my Dar przysposobiemy tylko, inni go prze-
znaczać będą. — My skłoniemy Narod do wyzucia się z nie-
go, inni Prawo, do Szafunku nim łatwiey sobie przywłasz-
czą. — My wyrzeczemy, że chcemy mieć Sukcesyą, Obcy
powiedzą, że tego a nie innego, na tey Sukcesyi osadzą.
— Narod zaś, który dla tego Przywileju Elekcyi zrzekłby się,
by owym zbyt tu wystawianym nieszczęśliwościom zapo-
biegł, uyrzałby się w takim razie y z Przywileju Elekcyi
ogółoconym, y na istotniejsze niż przy Wolnych Elek-
cyach wystawionym niebezpieczeństwa.

To tedy jest, rozumiem, nad czym się wielce zasta-
nowić należy, co głębieć y roztrząsać mocno trzeba. —
Lecz zastanawiając się nad tym, y nad resztą zastanow-
my się, ważąc rozsądnie czego więcej Narodowi życzyć
należy, Sukcesyi lub Elekcyi?

Gdyby w wyrokach Twoich godziło się badać o Bo-
że! Pytałbym się, dla czego, gdy innym Narodom do od-
wiecznego Krolow swych następtwa, a ztąd samowładztwa
nawykłym, łaskawie dopuszczasz tey pory, że im przecież
do Wolności westchnąć godzi się, my ten dar nieknięty,
dotąd ieszcze od Ciebie mając, zrzekać się go sami pomatu
iż pragniemy? Dla czego, gdy tamci ciężące nad niemi
samowładztwa brzemie ulżyć usiłują, my przyszley niewoli
naszey

naszey najmocniejsze hartować chcemy ogniwo? Dla czego, gdy oni zazdroszcząc nam wolności naszey, do podobney przedzierając się z azardem, my nader spokojnie usuwać się od niey pragniemy? iak gdyby dłużej być wolnemi, iuż się nam uprzykrzyć miało?

Gdyby Przodkowie nasi od czasow Jana Kazimierza (ktory nie Elekcyą Familii, ale tylko Elekcyą Krola, za życia swego radził) Sukcessyą do nas zaprowadzili byli, śmiało mówić mogę, iżby dotąd dawno iuż u nas po Republikanickim było Rządzie, iużbyśmy pewnie twardych Monarchicznego Berła doznawali naciskow; iużby nam teraz niewolnym Jmie Polaka obojętnym pewnie stało się.

Ani to, co mówię, samym tylko przesądem y częzą opinią nazywać można — Jmie Sukcessyi, samo oneyże brzmienie, czy może zgodzić się z utrzymywaniem niepodległey na zawsze Wolności? Sukcessya z natury swoiey, dąży zawsze do zaprowadzenia podległości w Narodzie dla Tronu, Wolność niecierpiąca Samowładztwa, strzedz się y passować o też niepodległość z Tronem ustawnie musi — Jakże się godzić długo potrafią dwie siły wzajem walczące, w jednymże systemacie rządowym? z których iedna naglić będzie Narod do posłuszeństwa samemu tylko Prawu, druga nakłaniać go z wolna, y stopniami coraz wzwyżać do podległości wiecznemu w Następnym Tronie Panu? Długo ważące się dwie mocy sobie przeciwne, w iedney mierze ostać się niepotrafią, a ta, ktora trwałą przy powadze Berła, w Tronie zostawać będzie, pewnie w niedługim czasie tamtą pochylć zdoła.

Lecz rzecze mi kto, że Krol w Wolnym Narodzie, niebędąc, iak pierwszym tylko w Kraiu Urzędnikiem, opisanym warownie zoftanie Prawami tegoż Narodu; a zatym, że Sukcessya straszną niestanie się.

Ja na to (ieżeli małe do większych stosować się go-
dzi) tym porownaniem odpowiem. Znamy

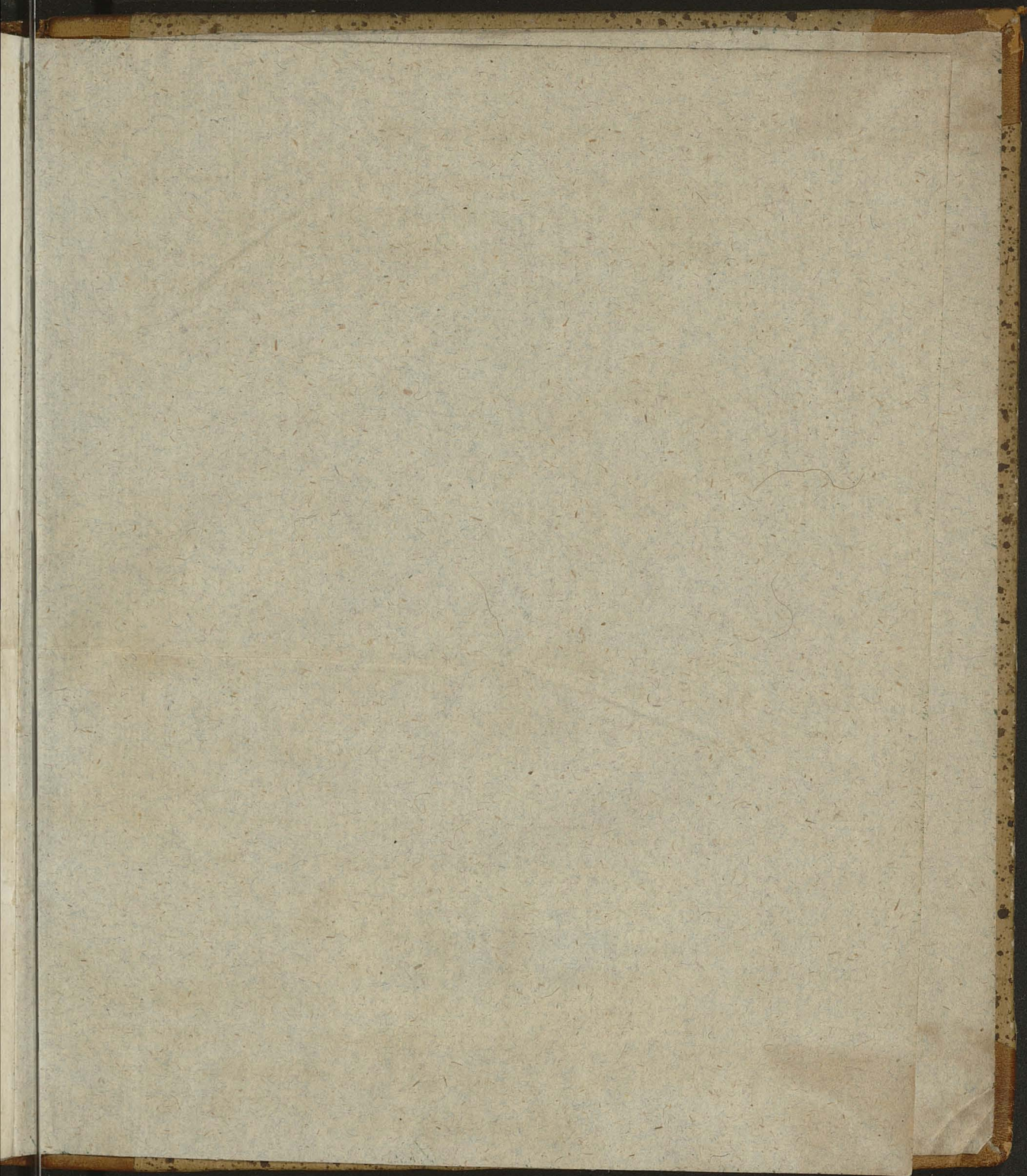
Znamy to podobno dobrze wszyscy, iak dożywo-
tność Sędziów, Obywatelom uczuwać się daie, iak iey każ-
dy ulegać musi, lubo iest zwierzchnia w Trybunałach nad
Magistraturami niższemi Władza, zawściągać ie mogąca.
Pytam? gdyby té Ziemstwa, te Grody, lub inne iakie czyn-
ne Urzędy (ktore na doczesne przestawic sama nawet Pro-
jekta Rządowe ży zą) nie iuż dożywotniemi w Osobach,
ale następniemi w Familiach, uznane były, czegobyśmy się
w owczas od nich spodziewać, czego lękać niepowinni?

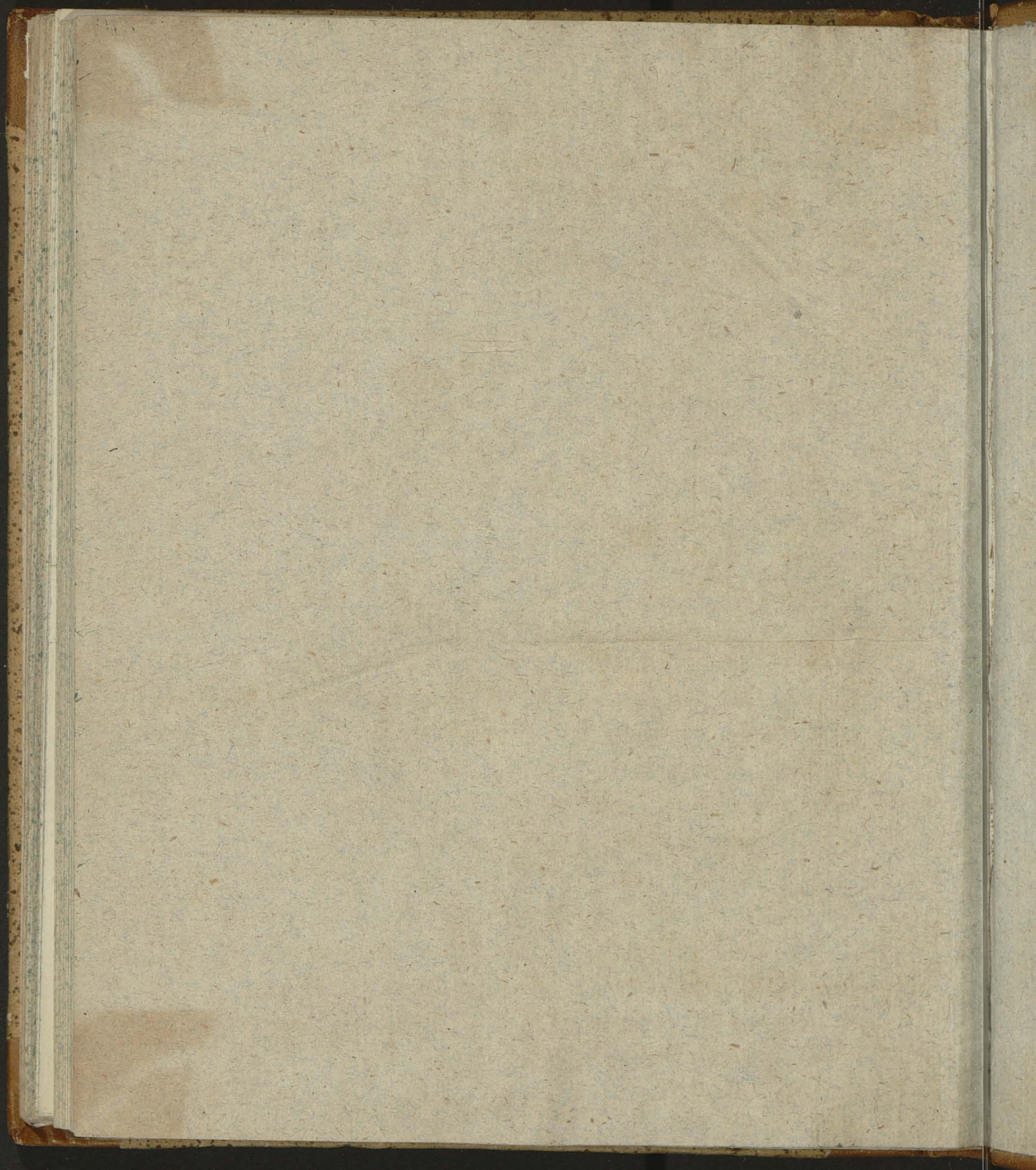
Słuchaymy co Obywatel Genewy, względem Następc-
stwa u nas Tronu, w Uwagach nad Rządem Polski mowi:
= Proponowano, aby Koronę Dziedziczną uczynić, bądźcie pe-
wni, iż natychmiast gdy to Prawo stanie. Polska może się na
zawsze z swoią pożegnać Wolnością — Rozumieią, że dostate-
cznie temu zaradzą Krolewską określając Władzę . . . Niewidzą,
iż te Prawem założone Granice, stopniowemi przywłaszczeniami,
za czasem przebyte będą = Y daley mowi: Korzystajcie z przy-
kładow, abyście wiedzieli, iż mimo iakich tylko chcecie zgroma-
dzonych ostrożności, Dziedzictwo na Tronie, a Wolność w Naro-
dzie mgdy się razem ostać niebędą mogły. — Tak myślał Cudzo-
ziemiec, tak czuł ow Sławny Rousseau, wartość prerogaty-
wy naszej cenić umiejący; a my Polacy będziemyż ży-
czyć oney zniesienia?

Mowionym tu wczoray było, że o Następcach nasz-
nych trzymać dobrze powinniśmy; że ich cnotliwsze nad
nas pokolenia w strzeżeniu Praw swych y Prerogatyw,
pilnemi pewnie będą.

Odpowiadam y na to, że sądzić o Następcach naszych
lepiej niemożemy, iak Przodkowie nasi o swoich trzymali
— Mniemac zatym o nich tak potrzeba, iak o ludziach ulom-
nościom y skazie podległych mniemac można. A przeto
zbliżać ich do tego niebezpieczeństwa nienależy, w którymby
dar wolności utracić mogli.

Jeże

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024116

